

lobe. Ako pa se izkoplje krompir v vlažnem času, naj se suši na škednji ali sploh na takem kraji, ki je suh in pusti zrak do krompirja.

Prav važno je tudi to, da se krompir že na njivi izbira: ves zdrav spravi se na eden kup, bolen pa na drugi. Le-ta se naj izreže in odpravi od njega vse, kar je nagnjilo. Kar je zdravega pri njem, to se porabi ali že za ljudi ali pa za živino. Bolje je, da ga spraviš par mernikov manj v klet, kakor pa nagnjilega poleg zdravega. Nevarnost, da okuži nagnjili krompir zdravega, je blizo in kakor kaže skušnja, gotovo.

Izvedenci svetujejo tudi to, naj se odbere koj na njivi najbolji krompir za seme in sicer dvekrat toliko, kolikor ga misli človek v spomladi saditi. Nekaj se ga namreč še vse eno izkazi po zimi in bolje je, da ga imaš več za seme, kakor pa premalo. Kolikor ti ga preostane, tega moreš še zmerom porabiti za druge namene; če ti ga za seme hodi premalo, kje ga hočeš dobiti v času, ko ti ga je saditi?

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 5. septembra v Šentilji v slov. goricah. Dne 7. septembra v Kamnici, v Lipnici, pri sv. Juriji v slov. gor., pri sv. Jedderti vrh Celja, na Svetih gorah, v Kapelah, v Vojniku, v Lučanah, pri sv. Lovrenci v Prišlinu, pri sv. Vidu za Ptujem in v Slivnici pri Mariboru.

Dopisi.

Od sv. Ane na Krembergu. (Vesele in žalostne zadeve.) Farani naše slavne fare so pred kratkim marsikaj veselega doživili. Že prejšnje leto pričeto ponovljenje cerkve pod modrim in neutrudljivem napeljevanjem prečastitega g. župnika s sodelovanjem ravno tako požrtvovalnih cerkvenih ključarjev Kranarja, Kukovca in še drugih, prekosilo je nade vseh. Uže o sv. birmi je sprejela prav, kakor nevesta, zunaj in znotraj okinčana cerkev našega premilega knezoškofa. Mladim in starim, o koliko veselja je donesel ovi čas! Sedaj smo še dobili tudi novi altar, kojega diči nova kamnena altarna miza v dalnji hvaležni spomin darežnikov preč. gg. župnikov Kukovcev, enega v naši škofiji in drugega v soseski, v družbi brata tukajšnjega kmeta in cerkvenega ključarja. Gotovo jim bo hvaležna fara za ta krasen dar. — Žalostni spominki so se nam tudi pripetili. Dne tukajšnjega živinskega sejma je bilo vzrok uboja kmečkenga sina Leharjevega. V predolgo odprti krčmi so se pri vživanji letošnjega močnega vina sprli in v jutro ob treh zbudi trušč in šum tukajšnje prebivalce in najde se zgoraj ubiti. Da bi se vendar krčme ob svojem času zapirale! Kako žalostno je vendar, da se celo

dostikrat iz cerkvi bližnje gostilne ob času božje službe sliši krič mladeži. Hvalevredna v tem obziru sta gg. predstojnika Ščavniski in Kremprski, ki sta neustrašljivo izrekla svojo možato besedo postavno postopati zoper take neporedne krčmarje, saj je res že zdavno potreba. — Konečno naj še omenim nesreče, katera je zadela dva majhna otroka na cesti. Omenjena dva otročiča prideta na svojem potu med ravnokar razdražene ose, katere sta razburila dva razposajena krčmarska fanta. Prva dva sta bila od os tako hudo popikana, da je petletni deček pod strahovitimi mukami precej drugi dan umrl. Ravno med božjo službo šolarjev na cesarjev dan bila je njegova trružica slonela pri cerkvenih vratih. Po dokončani božji službi se je sprevoda udeležilo mnogo šolarjev in pokop je bil otrokom živ nauk: Ne dražite neumnih stvari, pa tudi staršem: Strahujte svoje otroke!

Iz Slatine. (Spomni se smrti!) Zadnji dan meseca avgusta umrli so v naši nadžupniji trije nagle, neprevideane smrti: gostilničar Pirstinger, neka ženska in Mat. Korez. Le omenjena ženska bila je dejana v sv. poslednje olje, ko se je že borila s smrtjo; Pirstinger in Korez nista dočakala te milosti. Pač resen opomin, da bi bili vedno pripravljeni na smrt! Vzlasti naj si to k sreči vzamejo nekateri Slatinski domačini, ki ravno letos faranom dajejo silno pohujšanje, kar se tiče šeste in sedme zapovedi božje. O Korezu — Bog mu daj večni mir — naj še omenim, da naši nemškutarski liberalci britke solze totijo za njim. Bil je namreč njih zvesti pristaš; njegov evangelij bila je županova beseda, znal je posebno robato udrihati po „črni“, kar je pri naših posilincih velike veljave. No na zadnje bi mu pa vendar le bil dober kak „črni“, da bi mu podelil sv. zakramente; pa božji modrosti je drugače dopadlo. Sicer pa ta in prvi izmed naših liberalcev, ki so v življenju mahali po sv. veri in duhovnih, na zadnje so „sine lux, sine crux“ — brez sv. zakramentov šli pred večnega sodnika. O da bi se našim liberalcem, posebno liberalnim kmetom že skoraj odprle oči!

—r—

Od Hudinje pri Vojniku. (Pravična odločba.) Za vse dobro vneti „Slovenski Gospodar“ priobčil je iz okraja ob Hudinji marsikaj veselega in tudi neprijetnega za Slovence. Posebno ne more hvaliti šole, dokler jo imajo v prsteh nemčurji, zakaj ti zapovedujejo, Slovenci pa plačujejo. Tako je bilo tudi do nedavna v Vojniku. Toda odkar so vrgli ob tla na Hudinji v slavni Škofljivasi nemčurskega petelina ter mu grebena pristigli, zato korikne v časih še, toda le slepe kokoši še ga poslušajo. To se je nedavno pokazalo. Znané so te reči, zato jih opustim ter omenjam čisto nekaj novega, veselega za Slovence. Odkar je zasedel župansko stolico v Škofljivasi vrli naš gospodar slo-

venski, Miha Bikovšek, ne pleše se več v tej občini na piščalko nemčurskih šlevastih šlev. Tu se vse godi po poštenu slovenski navadi, katera priča, da se je Slovencem krivica godila od nemškutarjev. In to še v najiminitnejšem področji t. j. v šolskih rečeh. Da le pri Vojniških „purgarjih“ nemčur kaj velja, lahko se prepriča, kateri na vojniško učiteljstvo pogleda. Izvrsten tukajšnji učitelj slovenski le zato nadučiteljske službe ni dobil tukaj, ker je — pošten Slovenec. To je največja hudoba. In šolski krajni svet so si dosedaj krojili in merili po nemškutarski pedi, zato so pa občini Škofljas, ki skoro trikrat toliko plača davka, kakor ostali dve vsolani občini t. j. Vojnik in Višnjavas, le tri ude pripustili, vse druge pa so sebi prisvojili. Toda Slovenec, desetkrat pametnejši od nemčurja, je spredel kmalu krivico. Naš župan Škofljavaški se je pritožil in „c. kr. deželni šolski svet“ — tako se glasi rešitev vloge, kakor je prišla županstvu štev. 545 — „javlja z dne 21. julija t. l. štev. 4622, da je odločil, da se ima v krajni šolski svet Vojniški od vsolanih občin takoj poklicati 8 udov, od katerih odpade na občino Škofljas 5 — dozdej le trije — na občino Vojnik 2 in na občino Višnjavas 1 ud“. Tako se glasi rešitev deželnega šolskega sveta na vlogo, katero je bilo vložilo županstvo Škofljavaško. Tudi nekaj drugega je. Vsi drugi občinarji škofljavaški so zoper tako šolo, kakoršnja hočejo neki Vojničani t. j. šulvereinsko, samo trije udje krajnega šolskega sveta so tudi za njo, kateri zaslopajo občino Škofljas. In od teh možicelnov še noben v občinskem svetu ni, in tudi ni noben voljen od zdajšnjih udov občinskih, kateri imajo kaj govoriti. Zdaj je najbolje, da si zberó Škofljavaščani vseh pet novih udov. Doslenji trije ne zastopajo občine Škofljavas, zato njim tudi mi ob Hudinji izrekamo svojo nezaupnico o vseh slovenskih rečeh. To je vendar res narobe svet! Županstvo Škofljavaško in cela občina poteguje se za tako šolo, s katero bi popolnoma bilo vstreženo našemu ljudstvu, le trije „možicelnji“, kateri zastopajo v krajnem šolskem svetu pomenjeno občino, hočejo „šulvereinsko šolo“. — V nedeljo, dne 23. avgusta bilo je pri nas, kakor bi iz škafa lilo. Okoli Novecerkve in Frankolovega bilo je tudi precej toče. Letina nam najboljša ne kaže. Pšenica je slabo obrodila. Koruza ali turšica se dobro kaže. V Vojniški cerkvi smo dobili nov tlak s cementnimi ploščami in smo bili ga tudi že potrebni.

Iz Ptuja. (Svarilo slovenskim kmetom.) Mi smo govorili že večkrat o tem, zakaj so volitve v okrajni zastop za kmeta tako velikega pomena. Kdor med nami hoče razumeti te besede, njih je razumel in se bode po njih ravnal. Ne bode pa odveč, če spet vpozorimo

naše kmete na to, da morajo biti složni, da naj ne poslušajo čenč in kvasil ljudi, kateri biradi vlekli od okrajnega zastopa dobiček, ali so častiželjni, ali celo našuntani, da bi rušili disciplino in delali razpor. Okrajni zastopnik mora biti sam svoj, to je dolgov ne sme imeti, ker je potem odvisen od milosti upnikov, ker ima razun truda izdatke, katerih mu nihče ne vrne. Okrajni zastopnik mora poznati nalogo okrajnega zastopa, razumeti mora poslove okrajnega zastopa. Poglejte si kmetje one može, katere so volili trgovci in obrtniki v okrajni zastop, in prepričali se bode, da nikakor ne kaže vsakega voliti, kateri se Vam ponuja sam ali od nam nasprotni strani. Katol. pol. društvo „Pozor“ bode vse potrebno ukrenilo glede kandidatov; imena teh dobi vsak volilec naravnost od društv. odbora pravodobno tiskana na dom.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je doba vojaških vaj in Nj. veličanstvo ima dovolje posla z njimi. Od teh pri Celji se je podal na Dolenjo Avstrijo na velike vojaške vaje in pri teh bode tudi nemški cesar vpričo. Druge bodo pa pozneje še tudi na Ogerskem. — Državni zbor skliče se v prvem tednu meseca oktobra in ostane do srede decembra pri svojem delu. — Na razstavo v Pragi pride svitli cesar dne 26. septembra, potem pa še obišče tudi nekatera mesta na Českem, najbolj v nemškem delu te zanimive kraljevine. — V Gradci je začel v tem meseci izhajati nov dnevnik ter dela za „nemške nacionalce“ in torej nekoliko nasproti starim nemškim liberalcem in njih glasilu, znani „Tagesposti“. Slovencem sta oba lista sovražna. — Štajarski konservativni Nemci se shajajo v teh dnevih na zborih svojih političnih društev in pri vseh teh zborih se kaže, da stojé volilci za svojimi poslanci, bodi si v državnem ali deželnem zboru. — Občinski zastop v Celovci je ves v rokah nemških liberalcev in se jezi sedaj gospóda čez mero, ker mora vzprejeti slov. pisma, ako se ji katero pripošlje. — Koroški državni poslanec Ghon je voljen v Velikovskem volilnem okraji in zastopa torej slovenske volilce. Mož zna, da je slov. ljudstvo katoliško in zato zagovarja nemške liberalce, v katerih vrsti tudi on stoji, češ, da niso nasprotniki katol. cerkvi. Ljubi Bog, odpusti temu možiclju, saj ne ve, kaj govori! — Iz dolenjske železnice na Kranjskem še dolgo ne bode resnica, kajti sedaj še le hočejo proračun delati za njo in za nj je treba najmanj leta dni, predno se setavi. — Med učitelji na Kranjskem še ne manjka nemškutarjev in celo v dež. šolski konferenci si upajo na svitlo, da-si, hvala Bogu, doslej brez uspeha. — Nasledki razpora med Slovenci na Primorji se